

τρίδα του και 18 μήνες αργότερα έφτασε στο Λιμάνι τού Σίδνεϊ, με τη γνωστή βαλίτσα τού μετανάστη και 50 λίρες Αγγλίας για ν' αρχίσει μια καινούργια ζωή.

Ο πόλεμος, όμως, συνέχισε να τον ακολουθεί και ένα χρόνο αργότερα κατατάχθηκε στο στρατό τής νέας του πατρίδας, για ν' αρχίσει η μεγάλη περιπέτεια τής ζωής του από την Παλαιστίνη.

Στην Παλαιστίνη γινόταν η εκπαίδευση των στρατιωτών πριν μεταφερθούν στην βόρεια Αφρική για να πολεμήσουν εναντίον των Ιταλών συμμάχων τού Χίτλερ. Εκεί ο Τζακ τραυματίστηκε σοβαρά και μεταφέρθηκε στο Κάιρο για θεραπεία.

Στο μεταξύ, η κυβέρνηση Τσώρτσιλ αποφάσισε να μεταφέρει τον πόλεμο από την Αφρική στην Ευρώπη και τον Μάρτιο 1941 ο Τζακ βρέθηκε σε πλοίο με προορισμό την Ελλάδα σε στρατόπεδο κοντά στην Αθήνα.

Μετά από μερικές ημέρες η μονάδα του ταξίδεψε στην Βόρεια Ελλάδα, στην ορεινή Βέροια, ενώ τον Απρίλιο άρχισε η εισβολή των Γερμανών στην πατρίδα μας και οι συμμαχικές δυνάμεις άρχισαν την υποχώρηση.

Το Φαραγγι τού Πηνειού, γνωστό και σαν η Κοιλιά των Τεμπών, βρίσκεται κοντά στην ανατολική ακτή τής Ελλάδας.

Εκεί βρισκόταν η μονάδα τού Τζακ για να εμποδίσει την προέλαση των Γερμανών, αλλά μάταιος ο κόπος μπροστά στην πανίσχυρη γερμανική υπεροπλία που διέλυσε τους αμυνόμενους και ο Τζακ αιχμαλωτίστηκε.

Αιχμάλωτος ο Τζακ, οδηγήθηκε σε ένα κακόφημο στρατόπεδο στη Θεσσαλονίκη,

Ο χάρτης, το ημερολόγιο, η πυξίδα, η ταυτότητα και γερμανικά νομίσματα που χρησιμοποίησε ο Τζακ στην Ελλάδα. (ABC News: Stephen Hutcheon)

Φωτογραφία που δημοσιεύτηκε στο γερμανικό προπαγανδιστικό περιοδικό Signal, δείχνει έναν σύμμαχο στρατιώτη που αιχμαλωτίστηκε κοντά στον Ολυμπο. (Signal magazine).

όπου σε απάνθρωπες συνθήκες οι αιχμάλωτοι υπέφεραν από δυσεντερία, μαλάρια και μπεριμπέρι, όπως στα ιαπωνικά στρατόπεδα αιχμαλώτων.

Ο Τζακ είχε πει ότι προσπάθησε αρκετές φορές να δραπετεύσει, αλλά απέτυχε σε όλες επειδή οι φρουροί στα στρατόπεδα αιχμαλώτων ήταν πύο σαδιστές και με το δάκτυλο έτοιμο στη σκανδάλη από τους στρατιώτες στο μέτωπο που τον είχαν συλλάβει και το είχε εξακριβώσει ο ίδιος. Αργότερα τον είχαν μεταφέρει σε μικρότερο στρατόπεδο αλλά οι συνθήκες το ίδιο απάνθρωπες.

Στις 25 Ιουνίου ο Τζακ ήταν ανάμεσα σε περίπου 2.000 αιχμαλώτους που είχαν συγκεντρωθεί στο χώρο παρελάσεων για να λάβουν φαγητό τεσσάρων ημερών στο ταξίδι σε πιο μόνιμα στρατόπεδα σε Γερμανία και Αυστρία. Καθώς παρέλαυαν προς τον σιδηροδρομικό σταθμό πίσω από την φιλαρμονική, ο Τζακ σκέφτηκε πως το ταξίδι με το τραίνο ήταν η καλύτερη και τελευταία ευκαιρία για να δραπετεύσει.

Με σύντροφο τον στρατιώτη στη μονάδα του, Tom Walker, προχώρησαν στο πίσω μέρος ενός βαγονιού, κοντά σε άνοιγμα εξαερισμού. Στις 7 μ.μ. το τραίνο άρχισε το ταξίδι και ύστερα από μερικές ώρες πέρασε από τα σύνορα στην κατεχόμενη Γιουγκοσλαβία.

Τότε ο Τζακ κινήθηκε και με δυσκολία βγήκε από το μικρό παράθυρο στον ανοικτό χώρο ανάμεσα σε δύο βαγόνια, περιμένοντας το τραίνο να μειώσει την ταχύτητά του σε ανηφόρα.

Καθώς οι δύο νέοι πήδηξαν από το τραίνο σε μια νύχτα χωρίς φεγγάρι, στόχος τους ήταν να ταξιδέψουν στην ουδέτερη Τουρκία και από εκεί στη Αίγυπτο. Αλλά ακόμη δεν είχαν ξεπεράσει τον κίνδυνο. Ο Τζακ και ο Τομ χρειάστηκαν τις επόμενες έξι εβδομάδες για να προχωρήσουν νότια από την Γιουγκοσλαβία μέσα από την Κοιλιά τού Βαρδάρη, πριν αλλάξουν πορεία ανατολικά προς την θάλασσα.

Πρόκειται για μια απόσταση σχεδόν 300 χιλιομέτρων που σήμερα ο Τζακ και ο Τομ θα χρειαζόνταν περίπου 60 ώρες για να την περπατήσουν.

Αλλά το 1941, η παρουσία των Γερμανών και συμμάχων τους έκανε κάθε βήμα τους υπολογισμένο ρίσκο για τους δραπετές ταλαιπωρημένους από αρρώστιες, έλλειψη τροφής και πολλές φορές από τραύματα.

Όπως για τους δραπετές η περιπέτεια τους ήταν μια πρόκληση, για τους Έλληνες η γερμανική κατοχή ήταν μια συμφορά.

«Η Ελλάδα βασικά λεηλατήθηκε από τα προϊόντα της για να τροφοδοτείται ο γερμανικός στρατός», σύμφωνα με τον ιστορικό και συγγραφέα Peter Ewer. «Και σαν αποτέλεσμα οι στερήσεις τού ελληνικού λαού ήταν φρικιαστικές».

Παρά την κατοχή και την απειλή αντιποίνων, οι πλείστοι των Ελλήνων που συνάντησαν ο Τζακ και ο Τομ μετά την απόδρασή τους από τους Γερμανούς, έκαναν ό,τι ήταν δυνατόν για να τους βοηθήσουν.

«Παρόλο που ήταν πολύ φτωχοί, οι Έλληνες μάς πρόσφεραν τα πάντα...», έγραψε ο Τζακ στο ημερολόγιό του.

Credits:
ABC
Reporting and research: Stephen Hutcheon
Design: Alex Palmer
Development: Katia Shatoba

Η ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Ο Τζακ, στη γωνία αριστερά, απολαμβάνει ένα ποτό με συντρόφους του στο Cafe Rasmussen στην παραλία του Τελ Αβίβ τον Μάρτιο 1942. (Greaves/Hutcheon families)

Ο Τζακ (δεξιά) κατά την ανάρρωσή του στο Χελουάν τού Κάιρου, τον Ιανουάριο 1941 (The Australian War Memorial).